

РЕШЕНИЕ

№ 455/15.07.2022г., гр. Хасково

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Хасково, в открито заседание на петнадесети юли, две хиляди двадесет и първа година, в състав:

Съдия: Ива Байнова
при секретаря Дорета Атанасоваи в присъствието на
прокурор.....като разгледа
докладваното от съдия Байнова Адм. дело №48 по описа за 2021 година, за да се
произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба от от гр.Хасково, с посочен съдебен адрес :
гр.Хасково, бул. “Раковски“, № 16А, офис 2, срещу Ревизионен акт № Р-1600-
1620003674-091-002/05.11.2020г., потвърден с Решение №617/10.12.2020г. на
Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП) –
гр.Пловдив относно допълнително установени задължения по ЗДДФЛ , КСО и ЗЗО в
общ размер 12 097,81 лв, ведно с лихви за просрочие в общ размер 5430,87 лв.

Жалбоподателката счита РА за незаконосъобразен и необоснован, поради
постановяването му при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и
принципи на данъчния процес, и в противоречие с материалния закон. Сочи,че
ревизията е повторна, като констатациите по същата преповтарят до голяма степен , а
на места и буквално, тези по предходно издадения и отменен РА. Твърди, че
повторната ревизия е извършена тенденциозно и формално, което е довело до
погрешни констатации в РД и издадения въз основа на него РА. Сочи, че поради
особено отношение на данъчните органи спрямо нея, поискала отвод на ревизиращия
екип, но такъв бил отказан. Счита, че това отношение е продължило и с издаденото
решение за потвърждаване на РА, в което се преповтаряли тезите на проверяващите без
да се обсъждат по същество възраженията ѝ, посочените грешки и представените с
жалбата ѝ срещу РА писмени доказателства. Твърди, че не са налице обстоятелства,
водещи до облагането ѝ по реда на чл.122- чл.124 от ДОПК, тъй като доходите и
източниците на формиране на средствата, с които разполагала през ревизиращия период
и преди него, напълно съответстват на имущественото и финансовото ѝ състояние. В
тази връзка и с цел установяване на конкретни факти, обосноваващи някоя от
хипотезите на чл.122, ал.1 от ДОПК, поискала от данъчните органи служебни проверки
относно декларираните от нея обстоятелства, но такива не били извършени.
Жалбоподателката твърди, че в хода на ревизията са извършени поредица процесуални
нарушения , изразяващи се в неправилно отразяване на документално обосновани
приходи чрез умишлена промяна към намаление на цифри, извлечени от първичните
счетоводни документи; невключване в изчисленията на документално обосновани
приходи; включване като разход на суми, непредставляващи такива; отказ от
извършване на служебни проверки на факти и обстоятелства; отразяване като разход на
вноски в брой по лични банкови сметки, наличността по които се натрупва още веднъж
в съответната таблица на движение на парични средства и др. В тази връзка прави
подробен анализ по години със съответните изчисления като излага конкретни
съображения, по които не приема констатациите и изводите на ревизиращите органи.

По подробно изложените в жалбата и в писмени бележки от процесуален
представител съображения, моли да се отмени РА. Претендира разноски.

Ответникът - Директор на Дирекция ОДОП – гр.Пловдив, чрез процесуален
представител, изразява становище за неоснователност на жалбата и моли да бъде
отхвърлена. Подробни съображения излага в писмена защита. Претендира

юрисконсултско възнаграждение. В случай на отмяна на РА, моли да не се присъжда адвокатско възнаграждение, поради липса на доказателства за реалното му изплащане. Прави и възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение като при преценка, че такова следва да се присъди, моли да бъде определено в минималния размер по Наредба № 1/2004 г.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-16001620003674-020-001/22.06.2020г. , издадена от Албена Атанасова Дончева на длъжност Началник сектор при ТД на НАП Пловдив, е възложено да се извърши ревизия на, с адрес по чл.8 от ДОПК гр.Хасково,....., с обхват на задълженията: 1. Данък върху годишната данъчна основа по чл.17 по ЗДДФЛ; 2. ДОО за самоосигуряващи се; 3. Здравно осигуряване – за самоосигуряващи се и 4. Универсален пенсионен фонд /УПФ/ - за самоосигуряващи се - за периода от 01.01.2015г. до 31.12.2015г.

Със ЗВР е определен ревизиращият екип, ръководителят на ревизията, както и срокът за извършването ѝ – три месеца от връчване на ЗВР. За ръководител на ревизията е определена Ваня Георгиева Ковачева – гл.инспектор по приходите. ЗВР е издадена като електронен документ, подписан с електронен подпис и е връчена електронно на ревизираното лице на 26.06.2020г. , видно от приложеното удостоверение (л.1 от преписката).

Със Заповед за изменение на ЗВР (ЗИЗВР) №Р-16001620003674-020-002/24.09.2020г. е определен нов срок за завършването ѝ до 28.10.2020г. Заповедта е издадена от Албена Атанасова Дончева на длъжност Началник сектор при ТД на НАП Пловдив. ЗИЗВР е издадена като електронен документ, подписан с електронен подпис и е връчена на ревизираното лице на 28.09.2020г. , видно от приложената разписка (л. 5 от преписката).

В хода на ревизионното производство с Протокол № 1562940/18.08.2020г. са присъединени доказателствата, събрани в хода на извършена ревизия, приключила с РА от 01.04.2020г. и на ПУФО , приключила с Протокол № ПФ -16002618000782-073-001/27.06.2019г. , касаещи периода до 31.12.2015г. / Приложение №4 към РД/.

До ревизираното лице е изпратено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ № Р-16001620003674-040-001/10.09.2020г., връчено електронно на 11.09.2020г. /Приложение №1 към РД /. На основание чл.124, ал.1 от ДОПК е изпратено Уведомление № Р-16001620003674 -113-001/10.09.2020г. /Приложение №2 към РД/, с което е уведомена, че са установени факти, представляващи обстоятелства по чл.122, ал.1, т.1, т.2 и т.7 от ДОПК, поради което основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ и осигурителният доход за установяване на задълженията за ЗОВ , ДОО и УПФ за самоосигуряващи се за периода 01.01.2015г. – 31.12.2015г. , ще бъде определена по реда на чл.122-124а от ДОПК. С уведомлението е предоставен 14-дневен срок от връчването му за представяне на доказателства и за вземане на становище. Уведомлението е връчено на ревизираното лице на 11.09.2020г. На същата дата е връчено и уведомление по чл.17, ал.1 т.2 от ДОПК. /приложение №3 към РД/.

С вх. № ВхК-3820/09.09.2020г. от ревизираното лице са представени 5 бр. банкови извлечения, касаещи получени доходи от студентски бригади във Великобритания в периода преди ревизирания, непредставени при предходната ревизия /л.7- л.12 от преписката/.

Във връзка с ИПДПОЗЛ от 10.09.2020г. и Уведомление № Р-16001620003674 -113-001/10.09.2020г. , от задълженото лице с вх. №ВхК-3903/16.09.2020г. са представени становище, писмени обяснения, декларация по чл.124, ал.3 от ДОПК за 2015г. /л.17- л.24 от преписката/.

Отправено е било искане за предварително обезпечаване на задълженията на основание чл.121, ал.1 и чл.124, ал.4 от ДОПК и такива мерки са наложени на

12.02.2019г. Издадено е постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки /Приложение №5 към РД/ .

Изготвен е Ревизионен доклад (РД) № Р-16001620003674 -092-001/16.10.2020г., връчен на лицето на същата дата.

С РД в резултат на извършените процесуални действия, приетите за установени факти и обстоятелства и направените изводи, ревизиращият екип е предложил по отношение на ревизираното лице за ревизирания период – 2015г., да бъдат установени размери на задължения и лихвите за просрочие към тях както следва: за Данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ – 4451,41 лв , ведно с лихва 2015,74 лв; за вноски за ДОО за самоосигуряващи се – 3993,60 лв, ведно с лихва 1855,70 лв; за ЗО за самоосигуряващи се – 2092,80 лв, ведно с лихва 977,19 лв и за УПФ за самоосигуряващи се – 1560,00 лв, ведно с лихва 724,88 лв.

Констатирано е, че е физическо лице без дейност като едноличен търговец за ревизирания период, не е осигурител, няма регистрация по ЗДДС, няма подадена декларация по чл.50 от ЗДДФЛ, няма данни за получени и предоставени заеми, притежава недвижими имоти и МПС. След анализ на данните за имотното и финансовото състояние на лицето – сделки с МПС, данни за получени приходи и извършени разходи за периода след 2007г., вкл. данни за получени доходи от работа като студент по време на студентски бригади във Великобритания, са определени наличните парични средства, с които е разполагала към 01.01.2012г., а именно – 22 409,10 лв като не е възприета декларираната като налична сума от 55 000,00 лв. Изложени са констатации относно определяне на началното салдо на 01.01.2015г., като е направена и съпоставка на приходите и разходите на за периода 2012г. – 2014 г., вкл. е анализарано движението на парични средства по притежаваните банкови сметки. За 2012г. е установено превишение на доходите над направените разходи в размер на 25162,84 лв. като е прието за целите на производството, че ревизираното лице е разполагало с тази сума в брой към 31.12.2012г., съотв. към 01.01.2013г. За 2013г. е установено превишение на доходите над направените разходи в размер на 1594,39 лв, които са приети за налични в брой към 31.12.2013г. Към тази дата са приети за налични по банковите сметки на лицето 11 971,22 лв. Въз основа на сбора от тези суми е прието, че наличните парични средства към 01.01.2014г. са 13565, 61 лв. За 2014г. е установено нарастване на финансовото състояние на лицето. Прието е, че към 31.12.2014г. по банковите сметки са налични 99 425,96 лв, като лицето не разполага с парични средства в брой. Посочено е, че установеният недостиг в размер на 3794,10 лв са средства с недоказан произход като за целите на анализа се приема, че са доходи от трудова дейност през 2014г., които не са декларирани и за тях не са платени данъци и осигурителни вноски.

В РД са изложени обстоятелствата, довели до облагане по реда на чл.122 от ДОПК за 2015г. Въз основа на съпоставка на приходите и разходите на за периода 2012г. – 2014 г., за целите на анализа е прието, че към 01.01.2015г. е разполагала с 5000,00 лв в брой, а по банковите сметки – с 99 425,96 лв. При позоваване на доказателствата, приобщени с Протокол № 1562940/18.08.2020г. /събраните в хода на извършена ревизия, приключила с РА от 01.04.2020г. и на ПУФО, приключила с Протокол № ПФ -16002618000782-073-001/27.06.2019г., касаещи периода до 31.12.2015г. /, установяващи несъответствие между доходи и имущество, както за 2015г., така и за предходни периоди, е прието, че установеният недостиг от 52 160,51 лв през 2015г., са доходи на лицето от друга трудова дейност, които не са декларирани и за тях не са платени данъци и осигурителни вноски. Последното обстоятелство ревизиращия екип е възприел като изпълващо нормата на чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК и като основание за определяне основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за 2015г. по реда на чл. 122 от ДОПК, съотв. като основание за определяне основата за облагане с дължимите задължителни осигурителни вноски като самоосигуряващо се лице по КСО и ЗЗО за 2015г. по реда на чл. 124а от ДОПК.

Видно от РД, в частта по ЗДФЛ е прието, че установеният недостиг на парични средства в брой на 31.12.2020г. от 52 160,51 лв представляват парични средства с недоказан произход и това са доходи на лицето през 2015г. от трудова дейност, които не са декларирани за тях не са платени данъци и осигурителни вноски, и същите се определят като данъчна основа по чл.17 от ЗДФЛ, определена по реда на чл.122, ал.2 от ДОПК. След приспадане на дължимите осигурителни вноски, е прието, че годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДФЛ за 2015г. е в размер на 44 514,11лв, а дължимият данък по чл.48 от ЗДФЛ е в размер на 4451,41 лв като на основание чл.175 от ДОПК вр. чл.1 от ЗЛДТДПДВ се дължи законна лихва в размер на 1847,25 лв за периода от 01.05.2016г. до 04.06.2020г.

В частта по КСО във връзка с установен облагаем доход, за който е прието, че е от трудова дейност като противното не е доказано от ревизираното лице, е прието, че за ревизирания период се дължат авансови осигурителни вноски за фонд ДОО като самоосигуряващо се лице. Изчислено е, че същите са в общ размер от 645,12 лв като на основание чл.175 от ДОПК вр. чл.113, ал.1 от КСО се дължи лихва в размер 339,40 лв. Определена е и осигурителна вноска за ДОО за годишно изравняване в размер на 3348,48 лв. и дължимата на основание чл.175 от ДОПК вр. чл.113, ал.1 от КСО лихва в размер на 1516,30 лв.

Прието е също, че се дължат и авансови вноски за фонд ДЗПО – УПФ в общ размер 252,00 лв, ведно с лихва в размер на 132,58 лв, дължима на основание чл.175 от ДОПК вр. чл.113, ал.1 от КСО. Определена е и осигурителна вноска за годишно изравняване в размер на 1308,00 лв и е начислена лихва в размер 592,30 лв.

В частта по ЗЗО е прието, че за ревизирания период се дължат авансови осигурителни вноски за здравно осигуряване /ЗО/ като самоосигуряващо се лице в общ размер 430,20 лв, ведно с лихва в размер на 212,08 лв, дължима на основание чл.175 от ДОПК вр. чл.107 от ЗЗО. Определена е и осигурителна вноска за годишно изравняване в размер на 1689,60 лв, ведно с лихва в размер на 765, 11 лв, дължима на основание чл.175 от ДОПК вр. чл.107 от ЗЗО.

РД е връчен на ревизираното лице електронно на 16.10.2020г.

В срока по чл.117, ал.5 от ДОПК, е депозирала възражение с вх.№К-70-00-1060/21.10.2020г. срещу РД като е приложила извлечение от партидата ѝ в Англия относно удържани данъци/осигуровки.

Издаден е Ревизионен акт /РА/ № Р-1600-1620003674-091-002/05.11.2020г. В РА е обсъдено постъпилото възражение срещу РД като са потвърдени констатациите в същия и е посочено, че определените ДДФЛ и ЗОВ не се променят. Възприети са за основателни аргументите за неправилно изчисляване на дължимите лихви, предвид внасяне на сумата от 17 694,92 лв по предходно издадения РА от 01.04.2020г.

В резултат са определени данъчните задължения на ревизираното лице във вида посочен в Приложение № 1 към РА, възлизащи общо /главница и лихви/ в размер 17 528, 68 лв., а именно: за Данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДФЛ – 4451,41 лв, ведно с лихва 1847,25 лв; за вноски за ДОО за самоосигуряващи се – 3993,60 лв, ведно с лихва 1707,00 лв; за ЗО за самоосигуряващи се – 2092,80 лв, ведно с лихва 1074,74 лв и за ДЗПО –УПФ за самоосигуряващи се – 1560,00 лв, ведно с лихва 801,88 лв.

РА е връчен електронно на дружеството на 05.11.2020г.

На 12.11.2020г. от е подадена жалба срещу РА. Жалбата е депозирана чрез ТД на НАП- Пловдив, офис Хасково. С писмо от 19.11.2020г, жалбата е изпратена на Директора на Дирекция „ОДОП“ – Пловдив, където е постъпила на 23.11.2020г. /вх. №20-28-313/.

Издадено е Решение №617/10.12.2020г., с което Директорът на Дирекция ОДОП – Пловдив е потвърдил РА.

Решението е връчено на на 10.12.2020г. по електронен път.

Жалбата срещу потвърдения РА е подадена на 22.12.2020г. , видно от входящия номер на ТД на НАП- Пловдив, офис Хасково като е депозирана чрез Директора на Дирекция ОДОП – Пловдив.

В хода на съдебното производство по искане на жалбоподателя е изискана информация от „Ейвън козметикс България“ ЕООД.

Видно от писмо вх.№2311/06-04.2021г., е регистрирана като представител с посочен номер в „Ейвън козметикс България“ ЕООД на 17.10.2005г. Отразени са направените от профила ѝ през сайта на компанията поръчки през 2009г. и 2011г. с посочване номерата на фактурите и стойността им. Посочено е, че е получавала стандартния процент отстъпка за закупените продукти според модела за отстъпки, валиден по това време като не е изплащана комисионна. С писмо вх. №2455/12.04.2021г. е представена допълнителна информация относно направени от профила на през сайта на компанията поръчки като освен тези от 2009г. и 2011г., са отразени и такива за 2007г. и 2008г. с посочване номерата на фактурите и стойността им.

Представена е и информацията относно получени от жалбоподателката доходи от трудовата ѝ заетост в Англия, с данни за дължим данък и осигуровки, получена от Агенция Приходи и митници на Нейно величество.

По делото е назначена и съдебно-счетоводна експертиза.

Отговора по **задача №1** вещото лице дава в два варианта – съответно поддържания от жалбоподателката и от административния орган. И при двата варианта вещото лице определя началното салдо в две хипотези – при признаване на възстановени данъци /хипотеза А/ и при непризнаването на такива /хипотеза Б/ .

1. Според поддържания от жалбоподателката вариант, за периода 2008г.-2012г. последната като физическо лице не е реализирала разходи от придобитите си доходи, те са поемани от родителите ѝ.

Вещото лице установява, че според данните от приложените по делото документи /доходи от сезонна работа в Англия – студентски бригади, доходи от стипендии, доходи от реализирани продажби на козметични продукти от AVON/ се формира приход към 01.01.2012г. в размер на 50 200,95 лв /в хипотеза А - с удържан данък/ и съответно в размер на 51 133,45 лв /в хипотеза Б без удържан данък/.

2. Според поддържания от административния орган вариант жалбоподателката е реализирала разходи в размер на 100 лв месечна издръжка от доходите, които е придобила за периода 2008г.- 2012г. както и др. разходи , в т.ч. за мобилни услуги и др.

Вещото лице установява, че началното салдо за 2012г. е 39 800,09 лв /в хипотеза А - с удържан данък/ и съответно в размер на 40 732,57 лв /в хипотеза Б без удържан данък/ като излага аргументи в тази насока, съответно дава обобщение в табличен вид.

В отговор на **задача №2**, вещото лице установява , че към 02.03.2014г. , на база приложените по делото документи за доходи на Радка и Панайот Кюмюрджиеви , данните за потребителски общ разход от НСИ, в които са изключени разходи за данъци и осигурителни задължения, посочените лица са разполагали със сумата 47 074,03 лв. , която приема за размер на извършеното дарение.

В отговор на **задача №3**, изхождайки от определеното по т.1 начално салдо и включвайки разполагаемата сума за дарение, изчислена по т.2, вещото лице прави съпоставка на приходи и разходи на по години за периода 2012г. – 2014г. Съпоставката извежда в горевизираните два варианта, всеки от които разглежда в хипотезите на удържан и неударжан данък като онагледява констатациите в таблици, съобразявайки приходите и разходите на РЛ.

В отговор на задача №4 , вещото лице уточнява, че в разработените четири варианта , последният ред от таблиците показва как приключва 2015г. Констатира, че към 01.01.2015г. е имала излишък на парични средства във всички разработвани варианти, а към 31.12.2015г. е налице недостиг на парични средства. Констатираният недостиг на парични средства за ревизирания период вещото лице онагледява в таблица съобразно двата коментирани варианта и в хипотезите на удържан и неударжан данък.

Уточнява в с.з., че посочените суми в таблицата към задачата, касаещи варианта, поддържан от жалбоподателката, представляват излишък, като изписването, че се касае за недостиг е в резултат на допусната техническа грешка.

В съдебно заседание вещото лице поддържа заключението си като прави уточнения и дава допълнителни разяснения относно възприетите констатации по заключението.

Заключението е прието без оспорване от страните.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Същата е подадена в срока по чл.156 ал.1 от ДОПК от лице с правен интерес, насочена е срещу РА, потвърден от решаващия орган, който от своя страна се е произнесъл в срока по чл.155 ал.1 от ДОПК.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

РА изхожда от компетентни органи по чл.119 ал.2 от ДОПК - Албена Атанасова Дончева на длъжност Началник сектор при ТД на НАП Пловдив - възложител на ревизията и Ваня Георгиева Ковачева – гл.инспектор по приходите, определена за ръководител на ревизията съгласно ЗВР №Р-16001620003674-020-001/22.06.2020г.

РА е обективиран в писмена форма при спазване на изискванията по чл.120 ал.1 от ДОПК и е подписан от издателите си с квалифицирани електронни подписи. Неразделна част от същия е РД, издаден в срока по чл.117 ал.1 от ДОПК , като ревизията е завършила в рамките на максималния 5 – месечен срок по чл.114 ал.1 и ал.2 от ДОПК.

Предвид гореизложеното не се установява да е допуснато нарушение на процесуалните правила по възлагане и продължаване на ревизията.

Съдът счита, че потвърденият от решаващия орган РА, в частта му по ЗДДФЛ е издаден в съответствие с материалния закон.

В случая ревизионното производство е проведено по реда на чл. 122 – 124 ДОПК. Задължително условие за провеждане на ревизията по особения ред е наличието на една или повече от изчерпателно изброените предпоставки в чл. 122, ал. 1, т. 1 - 8 ДОПК. Само при това положение съгласно чл. 122, ал. 1 ДОПК органът по приходите може да приложи установения от съответния закон размер на данъка към определената от него по реда на ал. 2 данъчна основа. Чл. 124, ал. 2 ДОПК изрично регламентира, че в производството по обжалване на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, но именно заради предвиденото в разпоредбата разместване на доказателствената тежест относно установяването на релевантните за данъчното задължение факти, според нормата оборимата доказателствена сила на констатациите е налице, само когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 ДОПК е подкрепено със събраните доказателства.

В случая от събраните в хода на ревизионното производство писмени доказателства, а именно приобщените с Протокол № 1562940/18.08.2020г., /представляващи събраните при извършена ревизия, приключила с РА от 01.04.2020г. и при ПУФО , приключила с Протокол № ПФ -16002618000782-073-001/27.06.2019г. , касаещи периода до 31.12.2015г./ се установява несъответствие между доходи и имущество за 2015г. Изводите на ревизиращите органи в тази насока са основани на извършените проверки на всички имущества, доходи и разходи на ревизираното лице, като е направен анализ на изисканата и получена от последното информация и представени документи. Установеният недостиг на парични средства от 52 160,51 лв през 2015г. е такъв с неустановен произход, поради което тези средства могат да се квалифицират като доходи от други източници по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ, придобити от лицето, но недеklarирани в съответствие с изискванията на материалния закон и върху които не е заплатен дължимия данък като в случая е безспорно, че за ревизирания период лицето няма подадена декларация по чл.50 от ЗДДФЛ.

Горното сочи на основание по чл.122, ал.1 т.7 от ДОПК, което е достатъчно да се приеме, че за ревизиращите органи са били налице предпоставките да проведат производството по ревизията по реда на чл. 122 - чл. 124а от ДОПК.

Съдът счита, че правилно от ревизиращите органи е определена основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за 2015г. , а именно установеният недостиг от 52 160,51 лв. Така установеният размер на несъответствието между доходи и имущество за 2015г. се потвърждава и от заключението по допуснатата ССче, вкл. и в твърдяната от жалбоподателката хипотеза, че е следвало да се отчетат като доход възстановените и данъци, начислени върху получените суми от трудова дейност в Англия. Видно от изложеното в РД, при извършената съпоставка на доходи и разходи за периодите, преди ревизирания и във връзка с анализа за определяне началното салдо за 2015г., от ревизиращите са взети предвид получените доходи от трудова дейност на жалбоподателката от студентски бригади в Англия като правилно в тях не е включен размерът на възстановения за 2011г. данък, тъй като от представените в хода на ревизията документи не е доказано от нейна страна той действително да е възстановен. Възстановяването на данъка не се установява и от представения в хода на съдебното производство документ, издаден от Агенция Приходи и митници на Нейно величество. Същият съдържа информация относно получени от жалбоподателката доходи от трудовата ѝ заетост в Англия, за дължим данък и осигурителни вноски, но не и за възстановяване на посочения размер на данъка, за да бъде отчете като доход.

Правилно от ревизиращите органи не е възприето, че жалбоподателката е получила доходи в резултат на дейност като търговски представител на „Ейвън козметикс България“ ЕООД. Не се подлага на съмнение обстоятелството, че е била регистрирана като търговски представител на компанията, но видно от писмо вх. №2311/06-04.2021г., е получавала стандартния процент отстъпка за закупените продукти според възприетата политика за отстъпки, валидна за съответния период, като не ѝ е изплащана комисионна. При липса на ангажирани от страна на жалбоподателката доказателства , че във връзка с качеството ѝ на търговски представител за периода 2007г. - 2011г. е осъществявала продажби към трети лица, следва да се приеме, че закупените продукти са били за лично ползване.В тази връзка съдът приема, че правилно в РД и РА, сумите по представените фактури за закупени козметични продукти са приети като разходи.

Изцяло се споделят и съображенията на ответника относно възприетата като дарение сума от 16 879,08 лв.

Предвид горното, съдът счита, че въз основа на установения недостиг през 2015г. в размер на 52 160,51 лв и след приспадане на дължимите осигурителни вноски, правилно е прието, че годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за 2015г. е в размер на 44 514,11лв, съотв. правилно е изчислен дължимият данък по чл.48 от ЗДДФЛ в размер на 4451,41 лв, както и размерът на законната лихва от 1847,25 лв, за периода от 01.05.2016г. до 04.06.2020г. като е съобразено обстоятелството, че на 04.06. 2020г. от ревизираното лице е внесена сумата от 17694,92 лв, от които за лихви за задължението по ЗДДФЛ – 1867, 39 лв.

По изложението съображения, РА в частта на установените задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ, ведно с лихви, е издаден в съответствие с материалния закон, а жалбата в тази ѝ следва да се отхвърли като неоснователна.

По отношение на потвърдението от решаващия орган РА, в частта му по КСО и ЗЗО , съдът намира следното:

В ревизионното производство е прието, че установеният недостиг от 52 160,51 лв през 2015г., са доходи на лицето от друга трудова дейност, които не са декларирани , и за тях не са платени данъци и осигурителни вноски, като РЛ не е доказало противното, респ. не е доказало характера и източника на дохода , а именно, че произходът на средствата не е от трудова дейност . Този недостиг е приет като основа

за облагане с дължимите задължителни осигурителни вноски като самоосигуряващо се лице по КСО и ЗЗО за 2015г.

Съдът съобщи, че в закона отсъства презумпция, въз основа на която установеният по реда на чл. 122 - 124 ДОПК доход с неустановен произход да се счита за осигурителен доход на осигурено лице по чл. 4, ал. 3, т. 2 КСО. Освен осигурителен доход /чл. 6, ал. 2 КСО/ се изисква и друг елемент на пораждащия задължението за обществено осигуряване фактически състав – осъществяването на трудова дейност. Съгласно чл. 10, ал. 1 КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или по чл. 4а ал. 1 от кодекса. Твърденият от приходните органи факт следва да бъде доказан, тъй като на ревизираното лице не може да се вменява в тежест да доказва отрицателен факт, че формираният от ревизията недостиг не е в резултат от трудовата му дейност, предвид чл. 4 КСО за облагане със задължителни осигурителни вноски /в тази насока Решение № 4425/10.04.2017 г. по адм. дело № 6265/2016 г. на ВАС, Първо О.; Решение № 5324/2017 г. на ВАС, Първо О.; др. /. Фактът на констатиран укрит доход не води автоматично до промяна в размера на дължимите ЗОВ, защото не е задължително този доход да е от трудова дейност, по аргумент на чл. 6, ал. 2 КСО. Неправилно е прието, че в случая ЗОВ се дължат, тъй като не е установена трудова дейност на РЛ – физическо лице и ревизията не е установила задължения по чл. 48, ал. 2 ЗДДФЛ, свързани с приходи от стопанска дейност, които са трудова такава за РЛ. Задълженията са определени върху данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ и установеният данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ е на физическото лице.

В тази насока съдът се позовава на Решение № 2/2022 г. по ТД № 8/2020 г., ВАС, според което: "1. Не е налице законова презумпция, че доходът с неустановен произход е от трудова дейност и представлява осигурителен доход в случаите на определена данъчна основа за облагане по чл. 122, ал. 2 ДОК при установени при ревизията фактически установявания на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2, т. 7 ДОПК – укрит доход или недостиг на парични средства на ревизираното лице, които са му били необходими, за да направи доказаните разходи през съответния данъчен период, но не е установен източникът на парични средства (доходи), осигурили въпросните разходи; 2. Върху органите по приходите е тежестта да докажат посоченият факт в съдебното производство по оспорване от физическо лице на ревизионен акт, с който при фактическите установявания при ревизия по чл. 122, ал. 1, т. 2 и 7 ДОПК, са определени осигурителни задължения по чл. 124а ДОПК за периоди след 15.02.2011 г. ". В мотивите на ТР е прието, че макар чл. 124а ДОПК да препраща към чл. 122 -124 ДОПК, законодателят не е въздигнал в правна норма презумпцията, че установеният от приходните органи укрит доход и/или недостиг, като превишение на разходите над доходите, е от трудова дейност, за да са дължими и задължителни осигурителни вноски. При липса на обща клауза в КСО за дължимост на осигурителни вноски, доходът на физическо лице с неустановен източник при ревизия по чл. 122 и сл. от ДОПК, не следва да се приема за осигурителен доход, върху който да се начисляват задължителни осигурителни вноски по ДОО, ДЗПО-УПФ и ЗО. Материалните закони в областта на социалното осигуряване дефинират осигурителния доход като доход само от трудова дейност и върху него се начисляват задължителни осигурителни вноски. Презумпцията, предвидена в чл. 123, ал. 1 ДОПК е само относно облагаемия доход като данъчна основа за определяне на данъчни задължения, но не и за осигурителния доход. В този смисъл не е налице законова презумпция, че доходът с неустановен произход е от трудова дейност, което води и до извод, че този доход не представлява осигурителен доход в случаите на определена данъчна основа за облагане по чл. 122, ал. 2 ДОПК при установени при ревизията фактически установявания на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 и 7 ДОПК - укрит доходи или недостиг на парични средства на ревизираното лице. Законодателят не е предвидил в изрична правна норма презумпцията, че при ревизия при особени случаи доходът от неустановен източник е доход от трудова дейност. Презумирането, че един доход, който е с неустановен произход, е основание да се определи данък по чл. 48, ал. 1 ЗДДФЛ, не означава, че тази презумпция е относима и

за осигурителния доход. Само доходът от трудова дейност е относим към осигуряване за ДОО, ДЗПО-УПФ И ЗО, а не и всеки установен от приходните органи укрит доход или недостиг на средства, вследствие превишение на разходите над доходите. В случая приходните органи не са установили, че недекларираните доходи са от трудова дейност, поради което неправилно са установени задълженията по чл. 124а ДОПК за ЗОВ за ДОО, ЗО и ДЗПО – УПФ за 2015 г., а РА в тази му част е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

При този изход на производството, съдът намира, че в полза на жалбоподателката следва да бъдат присъдени разноски – ДТ, депозит за вещо лице и адвокатски хонорар. Последните се претендират в общ размер от 2251,00 лв , от които: 1500,00 лв – договорено и изплатено адвокатско възнаграждение, 741,00 лв – възнаграждение за вещо лице по допусната ССЧЕ и 10,00 лв – държавна такса.

От ответната страна се прави възражение за прекомерност на същия. Съобразно чл. 36, ал. 2 изр. второ от Закона за адвокатурата, размерът на адвокатското възнаграждение трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. Разпоредбата на чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, предвижда, че при интерес от 10 000 лв. до 100 000 лв. минималното такова е 830 лв. плюс 3 % за горницата над 10 000 лв. В случая съобразно материалния интерес по обжалвания РА, минималното адвокатско възнаграждение възлиза на 1055,86лв, а претендираното възнаграждение е от 1500лв, поради което не може да се приеме за прекомерно. В тази връзка адвокатското възнаграждение следва да се присъди в пълния му претендиран и доказан размер.

Съобразно уважената част от оспорването , на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в общ размер на 1440.00 лева, а на ответника съобразно отхвърлената част от оспорването се дължи юрисконсултско възнаграждение от 380.00 лв.

Водим от горното и на основание чл. 160 и 161, ал. 1 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на от гр.Хасково, с посочен съдебен адрес : гр.Хасково, бул. “Раковски“, № 16А, офис 2, срещу Ревизионен акт № Р-1600-1620003674-091-002/05.11.2020г., потвърден с Решение №617/10.12.2020г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“– гр.Пловдив, в частта му относно допълнително установени задължения по ЗДДФЛ в общ размер от **6298, 66 лв** , от които : задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ в размер **4451,41 лв - главница** и задължения в размер **1847,25 лв. – лихва.**

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-1600-1620003674-091-002/05.11.2020г., потвърден с Решение №617/10.12.2020г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“– гр.Пловдив, в частта му относно допълнително установени задължения по КСО и ЗЗО за самоосигуряващо се лице за 2015г. в общ размер от **11 230, 02 лв** , от които: вноски за ДОО в размер **3993,60 лв – главница и 1707,00 лв – лихва**; вноски за здравно осигуряване в размер **2092, 80 лв – главница и 1074,74 лв – лихва**; вноски за ДЗПО-УПФ в размер **1560,00 лв – главница и 801,88 лв – лихва.**

ОСЪЖДА, да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" Пловдив при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер от 380.00 /триста и осемдесет / лева.

ОСЪЖДА Дирекция "ОДОП" гр. Пловдив при ЦУ на НАП да заплати на от гр.Хасково, с посочен съдебен адрес : гр.Хасково, бул. “Раковски“, № 16А, офис 2, направените по делото разноски в размер 1440.00 /хиляда четиристотин и четиридесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 -дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: